

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לבנות "עין חמד" - מקלרת ציון

פְּרָשַׁת וַיִּרְא - הַשְּׁלֶךְ יִהְיֶה עַל ה'

"וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן הַחֲמַת, וַתִּשְׁלַךְ אֶת הַיָּלֵד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים"
(בראשית כא, טו)

סופר' זיע"א: כאשר אדם נמצא בצרה וזקוק לישועה, ברור כי מוטל עליו לעשות הכול כדי שבורא העולם יעביר את רוע הגזירה.

עליו להרבות בתפילות, בסיגופים ותעניות, בבכיות, בתחינות, בחזרה בתשובה ונתינת צדקה לעניים.

אך כאשר מגיע הרגע, שבו לדעתו הוא כבר עשה את כל שביכולתו- עליו לשמוח ולזכור כי כל מה שעושה ה' לטובה הוא עושה, וכי עליו לדעת כי לטובתו מונע ממנו הקדוש ברוך הוא לקבל את משאלתו! אף כי אינו מבין מדוע.

חנה הצדקת התפללה במשך שנים רבות כדי לזכות ולהיפקד בזרע של קיימא. כשהגיע יום ראש השנה שבו הקדוש ברוך הוא פוקד את העקרות כמבואר בגמרא, היא עמדה והתפללה בתוך בית המקדש, וקיבלה את ברכת עלי שתפילתה תתקבל, אז הרגישה חנה שזה המירב שביכולתה לעשות.

מאותו רגע "רפתה רוחה ונתקררה דעתה, הן שימלא בורא העולם את בקשתה- או שלא ישמע לבקשתה!" ועל כך אמר הכתוב: "וּפְנִיָּהּ לֹא הָיוּ לָהּ עוֹד" (שמואל א' א, יח).

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הקשה הרה"ק מלובלין על פסוק זה: איך יתכן שהגר תפקיר כך את בנה יחידה, בן אשר נולד לה מאברהם אבינו והיה חביב עליה ביותר?

ופירש הרב מלובלין, שכאשר אדם מתפלל, חובה עליו להרבות בתפילה ובתחנונים, אך לאחר התפילה, עליו להשליך את יהבו על ה' ולבטוח בו שיעשה כטוב בעיניו.

אף הגר התפללה וביקשה מים עבור בנה, ומשנוכחה כי אין באפשרותה להשיגם במדבר, היא השליכה את הילד תחת אחד השיחים.

במעשיה כאילו אומרת לה' יתברך: עד עתה אני דאגתי לו, אך משאין בכוחי לעשות דבר, הריני בוטחת בך שתעשה את הטוב ביותר עבורו.

והוסיף הרבי מלובלין ואמר, שהנוהג כן הרי זו עצה טובה שתחשב תפילתו כמיוחדת שבתפילות, ותתקבל ברצון!

מעין זה מצינו אצל חנה, אימו של שמואל הנביא. בספר שמואל מתואר כיצד הירבתה להתפלל מתוך שברון רוח ומרירות נפש.

עד שאמר לה עלי: "לְכִי לְשָׁלוֹם וְאַלְכִי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת שְׁלֹתָהּ אֲנֹכֶה שְׁאֵלָתָה מֵעַמּוֹ" (שמואל א' א, יז) וחנה, ששמעה את דבריו, הלכה לדרכה, החלה לאכול "וּפְנִיָּהּ לֹא הָיוּ לָהּ עוֹד" (שמואל א' א, יח).

מה כוונת הפסוק באומרו: "ופניה לא היו לה עוד"?

מבאר הגאון ר' משה זצ"ל הידוע כ'חת"ם

הצלחה בגור'ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה בת מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן קוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	זמני חס
י"ט	17: 20	18: 31	19: 08
כ"א	17: 37	18: 28	19: 04
כ"ב	17: 37	18: 29	19: 04
כ"ג	17: 40	18: 31	19: 07

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל	לרפואה שלימה לנוריאל בו אסתר
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלהיו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי	לרפואה שלימה ציון בן צ'חלה והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לרפואה שלימה ציון בן צ'חלה והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב	להצלחת אלי ברוט ומשפחתו

שואל ומשיב בהלכה - חתוך דברים חריפים - חלק א'

אדם שחתך דברים חריפים, על מה עליו להיזהר? **?** *Ice*

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

הדרך הטובה ביותר להחזיק במטבח סכינים "פרוה" וכן פומפיייה וכדומה, שבהם ישתמשו לחיתוך ירקות ושאר דברים שהם פרוה, ובפרט דברים חריפים כמו בצל, שום וכדומה. מלכתחילה יש לחתוך דברים חריפים פרוה על גבי קרש חיתוך סתמי, ולא על גבי כלי בשרי או חלבי. באופן זה ניתן יהיה להשתמש במאכלים החתוכים לכל מטרה.

דבר חריף כגון, צנון שום ובצל וכן פירות חמוצים מאוד כגון לימון. וכן מאכלים מלוחים מאוד כגון, דג מלוח, שחתכו בסכין בשרי בן יומו [שחתך בו בשר רותח תוך 24 שעות] או שהסכין לא היה נקי, אסור לאכול את המאכל החריף עם חלב עד שיוריד ממקום החיתוך כדי נטילת מקום [2 ס"מ]. או שיטעם את החריף, שאין בו טעם בשר ודי בהדחה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן צו ס"א וס"ב). והטעם כיון שהחריפות ודוחק הסכין גורמים להוציא את הטעם הבלוע בסכין, ודינו כבלוע בטעם ראשון ממש. ומה שכתבנו לענין טעימה, כ"כ השו"ע (שם) ומשמע אף לכתחילה. ומכל מקום לדעת בני אשכנז אין סומכין על טעימה לכתחילה, מפני שבזמנינו אין אנו בקיאים להבחין היטב בטעמים. כ"כ הרמ"א בתורת חטאת (ריש כלל סא), ובש"ך (שם).

ולדעת בני אשכנז, המאכל החריף כולו נעשה בשרי לכתחילה. **מקורות:** הרמ"א (שם) שיש לאסור כולו לכתחילה, ובדיעבד נאסר רק כדי נטילה. וכתב השו"ע (שם) בדיעבד, כשכבר בושל המאכל החריף עם המין השני, די אם יש פי שישים כנגד להב הסכין או פי שישים כנגד מקום נטילה שהיה צריך לחתוך משני הצדדים. עיין כף החיים (יו"ד סימן צד אות כז).

סכין בשרי נקי היטב ללא שום שמנונית [בן יומו], שחתך בו דבר חריף, המאכל נשאר פרוה. **מקורות:** בשו"ע (יו"ד סימן קכא ס"ז) כתב שנעיצה בקרקע קשה מועילה אף בדבר חריף. וכתב בשו"ת תפלה למשה ח"ג (סימן יא) שכאשר הסכין נקי היטב על ידי שפשוף דינו כנעיצה בקרקע קשה. וכל הדין שאגב דוחק הסכין מבליע ופולט, היינו כשחוששים לשומן שנסרך. וראיה לדבר מ"ש השו"ע (יו"ד סימן צו ס"ה) חתך צנון לאחר שחתך בו לפת אין איסור ומותר.

יש מחמירים. **מקורות:** יש מחמירים, שלא די בהדחה וקינוח ואינם פולטים מה שבלוע בסכין. כ"כ הפתחי תשובה (שם סימן קכא) דבעל נפש יחמיר. וכן דעת פוסקי אשכנז הובאה בספר בדי השלחן (סימן צו ציונים אות לא).

וכל הדין הנאמר לעיל שיש לאסור סכין בשרי שחתך בו דבר חריף, מדובר בסתם סכין שלא ידוע על נקיותו ומן הסתם נשארה בו שמנונית.

נושא בעל הזולת

מסופר על בנו של אחד הצדיקים המפורסמים בארה"ב, שלא זכה להיפקד בבנים, הגיע אותו האברך אל הצדיק הרב אברהם ישעיהו קרליץ (ה'חזון איש' זצוק"ל), וביקש שיברכו בבנים, אך הצדיק התחמק. פעם אחת הגיע האברך והודיע, שאינו זז מהמקום עד שהחזון"א יברכו. בתחילה ניסה החזון"א להתחמק, אך האברך לא זז משם, כשראה כך ברכו בבן זכר, ואכן זכו ונולד להם בן למזל טוב, לקראת הברית אמר האברך לאביו, הגם שמן הדין ראוי לתת לאביו את הסנדקאות, אך היות שמרגיש שנושע מברכתו של החזון"א, הוא מרגיש מחוייב לכבד את החזון"א בסנדקאות.

האב הגדול לא התרגש, ואמר לבנו: "תן לי לדבר עם החזון"א ואני כבר אסתדר איתו". נכנס אצל החזון"א ואמר לו: "אם אכן תוכל לומר לי, שבני נושע מברכתך, הריני מוחל לך על הסנדקאות, אך אם לא, זה שייך לי". נענה החזון"א ואמר: "וכי חושב אתה, שלחינם בירכתי את בנך? קראתי עבורו פעמיים את כל ספר התהילים!". כששמע כך אמר האב: "אם אתה מסוגל לקרוא פעמיים את כל התהילים עבור יהודי שכלל אינך מכיר - הסנדקאות שייכת לך!".

מילה וישועה

גטו קובנא, ליטא. בשנות הזעם... צו חמור האוסר קיום בריתות מילה, התפרסם גם בגטו קובנא באביב תש"ב: "כל ילד יהודי יומת יחד עם אימו היולדת" - נאמר. למרות זאת, רצתה הגברת בלוך בכל נפשה ובכל מאודה למול את בנה, בעיתו ובזמנו ואכן, ביום השמיני להולדת התינוק התאסף מניין אנשים בחדרם של בני הזוג בלוך "בבלוק", בו שכנו מוסדות רבים של הגטו.

שעה שהמוהל לקח את סכין המילה בידו, הופיעה מכונית ובה אנשי גסטאפו, ונעצרה ליד הבלוק. הפחד היה גדול. ידי המוהל רעדו. מה עושים? הנועזת מכולם הייתה האם: "מהר מולו את בני-זעקה. "רואים אתה שהולכים לירות בנו, בכולנו, לפחות שימות כיהודי". לבסוף, אירע נס. הרוצחים סיירו בבית המלאכה שהיה באותו בלוק, אך לא נכנסו לחדר, שבו נערכה הברית.

מינויים לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnneEH@gmail.com	הקדשת העלון ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926	לשאלות בהלכה נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)
--	---	---

אם ראשונים כמלאכים - מן המשגיח הגה"צ רבי דב יפה זצוק"ל

מן המשגיח הגה"צ רבי דב יפה זצוק"ל - נולד בשנת ה'תרפ"ח (1928) בוויילנה. בשנת ה'תרצ"ה (1935) עלתה משפחתו לארץ ישראל והתיישבה בתל אביב. כבר בהיותו ילד קטן חשקה נפשו לגדול בתורה וביראה ואביו שלחו ללמוד בישיבה לצעירים. בהמשך למד בישיבה שהקים רבו בפרדס חנה. לאחר מכן למד בישיבת חברון בירושלים. בעקבות מלחמת השחרור בשנת ה'תש"ח (1948) הוריו ביקשוהו ללמוד בסמוך אליהם ולכן עבר לישיבת פוניבז' בבני ברק. בעקבות הנחיתו של מן החזון אי"ש זיע"א עבר ללמוד בישיבת סלובודקה שבעיר עם חבר שנצרך לכך. לאחר נישואיו גר בשכונת גאולה, בסמוך לישיבת חברון, ולמד כשלוש שנים בכולל שבישיבת מיר. החל למסור ועדים בישיבת 'כנסת חזקיהו' כששכנה בזכרון יעקב. בשנת ה'תשט"ו (1955) כאשר רבינו היה כבן 27 הזמינו המשגיח הגה"צ רבי אליהו לופיאן זצוק"ל לכהן לצידו כמשגיח קבוע ואף היה יושב מולו מאזין לשיחותיו. בתקופה שלאחמ"כ עבר להתגורר ברכסים סמוך לישיבה הקדושה כנסת חזקיהו.

לאחר פטירת רבי אליהו לופיאן זצוק"ל, מונה למלא מקומו כמנהלה הרוחני של הישיבה. בשנת ה'תש"ל (1969) ביקשו הרה"ג הלל כגן (משגיח ישיבת גרודנא) לכהן בה כמנהל רוחני. בשנת ה'תשמ"ז (1986) ביקשו הגאון רבי יהודה עדס שליט"א לכהן כמשגיח בישיבתו ומאז החל למסור שיחות בישיבת 'קול יעקב' בירושלים. בנוסף מסר שיחות בישיבת 'קן אורה' שבכרמיאל ובבית-המוסר בירושלים. בשנת ה'תשע"ב (2011) הצטרף למועצת גדולי התורה של דגל התורה. שימש כאחד מנשיאי קופת העיר בני ברק. יסד את מעמדי התפילה ביום פטירת השל"ה. והורה את הדרך של מוסדות חרדיים רבים, בשנה האחרונה לחייו יסד את רשת כוללי ערב 'מגיני ארץ' המונה כמה סניפים ברחבי הארץ בהם לומדים 365 יום אף בימי בין הזמנים ערבי שבתות ומועדים משגולת הכותרת היא לימוד מוסר יומי במסגרת הכוללים. הקדיש את כל עיתותיו לקדש את שמו יתברך. נודע כבקיא בכל ספרי המהר"ל והרמח"ל. בעל מידת חסד מופלאה. ענוותן. נודע בהתבטלותו לכל אדם. ראוהו לא אחת מאזין לשיחותיהם של צעירים ממנו בעשרות שנים. התעסק בצדקה וחסד. כיבד כל אדם וראה רק את מעלותיו.

כל ימיו התנהל בעמל התורה וספרי יראה, בדבקות בה' יתברך בתמימות ובשמחה. תפילותיו נודעו לשם דבר. יראתו שקדמה לחכמתו. נפטר ב-י"ט חשוון ה'תשע"ח (2017). חי כ-89 שנים. ציונו ברכסים.

אביו: ר' צבי יחזקאל. **אימו:** מרת טובה גיטל. **אשתו:** מרת רבקה כהן (גדלה כיתומה בבית דודה הרה"ג אהרן כהן, ראש ישיבת חברון. נישאו בשנת ה'תשי"א 1950). **מרבותיו:** הגאונים ר' יואל קלופט, ר' יחזקאל סרנא, ר' יעקב משה חרל"פ, המשגיח ר' אליהו אליעזר דסלר, ר' אברהם ישעיהו קרליץ (החזון אי"ש), המשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין. **ילדיו:** ר' צבי (ר"מ בישיבת 'קן אורה' בכרמיאל), ר' מרדכי (ראש בית המדרש 'פרידמן' בישיבת מיר). **חתיניו:** ר' שלום חיים וייס (משגיח בישיבת 'זיכרון מיכאל'), ר' יונתן אבר (משגיח בישיבת 'היכל יצחק' בירושלים), ר' דניאל ארנפרוינד (משגיח בישיבת 'תפרח'), ר' נתן שרון (מחבר ספרי הלכה). **מספריו:** **ילעבדך באמת** - על התורה, שיחות מוסר בענייני חודש אלול, בענייני אמונה, תורה, מועדים, גמילות חסדים **ידברי חכמים** - מוסר על חודש אלול וחנוכה.

להלן סיפור המעובד מתוך 'איש לרעהו' אותו סיפר ר' אשר מילר ובו ניתן ללמוד מעט מהנהגות רבינו: יום שישי, כ"ה שבט תשמ"א, ערב ש"ק פרשת משפטים. אימי היקרה שתח' הייתה נערה צעירה. במוצ"ש התעתדה להשתתף בשמחה משפחתית שהתקיימה בעיר חיפה. לשבת הזמנה לשהות בבית משפחת קלרמן ברכסים (הגה"צ ר' אורי קלרמן כיהן כראש ישיבת 'כנסת חזקיהו' - כפר חסידים המקומית).

ביום שישי יצאה בנסיעה ארוכה לרכסים. בימים ההם תחבורה סדירה לא הייתה. בדרך כלל היו צריכים לנסוע ממרכז הארץ לחיפה, ומשם לקחת את הקו המטרופוליני של כפר-חסידים. הדרכו אותה מראש באיזו תחנה לרדת, והרגיעו אותה ש'ברכסים כולם יודעים היכן מתגוררת משפחת קלרמן'. האוטובוס, כנהוג בכפרים, חלף רק ברחובות המרכזיים. שילוט ברור לא היה ברחובות...

ירדה מהאוטובוס והתחילה לחפש, אך אין נפש חיה ברחוב. מסתבר שכולם טרודים בהכנות האחרונות לשבת-קודש הקרבה. השמש הלכה ושקעה, ובנוסף התקדרו השמים בענני גשם. והנה, כבר מתחילים לשמוע 'קבלת-שבת' מביה"כ של המקדימים - 'פגל המנחה'. "אוי ווי! נסערה, עד כמה רחוק בית המשפחה המארכת? ומה עם ה'מוקצה' שעליה?". נערה צעירה שלא רגילה בנסיעות בינעירוניות.

טיפות ראשונות של גשם החלו לטפטף... היא נלחצה ודמעות מעיניה החלו לזלוג... ניצבה בגשם בייאוש. אפילו מטרייה לא היה בידה! והנה פונה אליה איש הדור-פנים, בעל מראה אצילי. פניו קורנות טוב ואהבת הבריות. "מה אפשר לעזור?" שאל. סיפרה שהיא מחפשת את בית משפחת קלרמן. האיש פרש מעליה את המטרייה שלו, וכל הדרך הרעיף עליה דברי עידוד וחיוזוק, לאחר שנכח במתח בו היא שרויה. בהגיעם לבית, עלה במדרגות האבן, נקש בדלת והכריז: "שלום, הבאתי לכם את האורחת לשבת!". הצבע חזר ללחיה. לאחר ש'אלוה הנביא' עזב אמרו לה: "את יודעת מי ליווה אותך לפה? הרי זה המשגיח, הגה"צ רבי דב יפה בכבודו ובעצמו..."

כמה חסד היה מונח במעשה הזה! אומנם ר' דב עדיין לא היה אז בן שמונים ותשע, אך הוא עבר זה מכבר את שנתו החמישים. האם הרגיש נוח במעמדו ללוות נערה צעירה ברחוב? לפרוס עליה מטרייה? ועוד להרגיע אותה כל הדרך? 'זה לא מתאים' היו חושבים אחרים ויוצאים ידי חובה בהכוונה כללית. **משהו בסגנון: "קלרמן? תלכי שמאלה וימינה, תמשיכי ישר עד סוף המדרגות..."** יהיו שיטענו שזה פגם ב'כבוד התורה' שמנהל-רוחני ינהג כך. מקסימום היה עליו לנקוש באחד הבתים ולבקש ממישהו אחר שילוה אותה! אבל רבינו אציל במידותיו וידע מה שנדרש, ללא התחשבות בכבוד או 'מה יאמרו הבריות'. ביצוע המצווה בשלימות, ללוות אותה עד הבית. להרגיע אותה בדברי חיזוק, ואפילו להכריז על הגעתה באוזני משפחת קלרמן!... רק אציל מידות כמוהו ידע לגמול חסד במקסימום - לא במינימום!

מעשה חסד ושכר

הסיפור התפרסם כאש בשדה קוצים בקרב בנות הסמינר ובמשפחותיהם, בקרב אנשי הקהילה, ואף הוריה סבלו בזיונות גדולים.

בעל המעשה, שהסיפור אף הגיע לאוזניו, נגע הדבר מאוד לליבו. אולם, למגינת ליבו מצבו הכלכלי גם לא היה מזהיר בלשון המעטה.

הוא התייעץ עם אשתו, והם הגיעו למסקנה, שכדאי לגשת למוסד בו הנערה למדה ולנסות להגיע להסכם בדבר התשלום עם ההנהלה.

וממחשבה למעשה, הוא ניגש אל מנהל הסמינר, ובתחילת דבריו התנה עמו, שיישאר הדבר בסוד ביניהם, ושום אדם שבעולם לא יידע מזה ההסכם.

הם ישבו במשרדי הסמינר, וחישבו את עלות שכר הלימוד של אותה נערה בכל שנות לימודיה בסמינר. החישוב הגיע לסכום **שבעת אלפים דולרים!**

סכום זה לא היה בנמצא של מספר הסיפור והוא ביקש שיפרסו את החוב. המנהל שאל אותו, מהו הסכום החודשי שיכול לעמוד בו.

הלה השיב לאחר מחשבות רבות, כי יכול להפריש ממשכורתו סך \$100 לחודש. ובחישוב מהיר מדובר ב-70 חודשים שיהיה עליו לשלם! מדובר בכמעט שש שנים רצופות בהם ישלם עבור הנערה.

מנהל הסמינר, שהתרשם מן האישיות, כי מדובר באדם רציני, שאכן ייקח על עצמו את החוב של הנערה החתים את בעל המעשה על כך.

מאחר שהבעיה המרכזית סולקה, והתשלום עד סוף הלימודים סודר, התקשר המנהל למשפחה ואמר להם, כי הנהלת הסמינר התכנסה כדי לדון על כך והוחלט להשיב את הנערה לסמינר ללימודים.

"בנוסף", מספר המנהל להוריה בטלפון, "הוחלט לפטור אתכם מכל תשלום!" אי אפשר לתאר את השמחה העצומה לשמע הבשורה הטובה.

כמובן, המנהל כפי שהתחייב בפני בעל המעשה, לא גילה לאיש, מה גרם לשינוי ההחלטה של הנהלת הסמינר וכיצד התחולל הנס בו ההנהלה הסכימה לקבלה מחדש.

תיכף לאחר אותו מעשה נאצל, בורא עולם שילם לזוג, והם נושעו בבן אחד ויחיד! חוט של חסד משוך על פניו ומוצא חן בעיני כל רואיו וה' מצליחו בכל מעשיו. בעת הסיפור היה אותו בחור בגיל שש-עשרה.

אין אנו יכולים לתאר ולשער, מהו השכר העצום של קיום חסד עם הזולת. לא בכדי אמרו רבותינו, כי האדם העושה חסד עם הזולת, אזי בורא עולם עושה עימו חסד.

רמז לדבר, שכן המלה **חסד** מורכבת משתי מלים - **חס** ד'. דהיינו בורא עולם חס על אותו אדם העושה חסד עם זולתו, שכן בעצם העניין כי האדם גומל חסד עם בנו של בורא העולם, **הרי שהקב"ה 'לא נשאר חייב' ואותו האדם זוכה לישועות מעבר לגדר הטבע.**

האדמו"ר הרב שלמה גולדמן מזוועיהל עוד הגדיל באומרו, **שעל כל פסיעה ופסיעה שהאדם עושה למען זולתו, חוסך הוא בכך אלף פסיעות עבור עצמו!**

להלן סיפור מופלא, שיש בו כדי ללמדנו על מוטיב זה: שנים רבות לאחר נישואיהם היו בני הזוג, מהמשפחות החשובות שבארצות הברית, חשוכי בנים ל"ע.

הללו דרשו ברופאים שונים, הגיעו לפרופסורים בעלי שם עולמי אולם כל אלו לא הועילו להם. בצר להם הם פנו לרבנים, התפללו ושפכו את ליבם אצל שוכני עפר בנוסף לקיום של סגולות רבות, אולם נראה, כי שערי שמים נעולים בפניהם. **והם נותרו עשרות שנים חשוכי בנים.**

עד שבפתע פתאום לאחר עשרות שנות עקרות, הגיעה ישועתם הגדולה, **ונוולד להם ילד אחד בלבד, עלם חמודות מוצלח מאוד בכל ענייניו.**

המספר בהיותו קרוב אל בעל המעשה, ביקש להבין, כיצד הוא זכה לכך. ואכן לאחר הפצרות רבות חוזרות ונישנות לאחר שנים הסכים לגלות את אוזנו.

וכך היה סיפור המעשה: כידוע, הוצאות הלימודים הפרטיים בארצות הברית מגיעות לסכומים גדולים ולעיתים מתקשים ההורים לעמוד בסכומים אלו.

יהודי אחד המתגורר באמריקה, שפרנסתו הייתה בדוחק, לא היה לו די ממון עבור תשלום שכר לימוד עבור בתו בת החמש-עשרה שלמדה בסמינר המקומי.

הנהלת הסמינר שלחה בתחילה עם הבת את ההודעה, שעליהם להסדיר את התשלום. לאחר מכן ניסו ליצור קשר טלפוני ומאחר ועניין התשלום לא הסתדר, נאלצו לשלוח מכתבי אזהרה.

הלה בשל מצבו הכלכלי הקשה, לא יכול היה לשלם, ולפיכך בחר להתעלם מהבקשות החוזרות ונשנות של הסמינר. בסיכומו של עניין כשלא נענו, נאלצו הללו להוציא את הבת בבושת פנים מן הסמינר.

גודל הבושה והצער בחלקה של הנערה היו עצומים.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתאי בן אסטריא אטון זצ"ל	ולד יחיאל בן יוסף ז"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	מזל בת שמעון
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	רחל רפאת בת השמת ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחה ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	זילפה בת רנדה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לוי ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל	אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת נתן ע"ה	משה בן רוזה ז"ל	נעמי בת נתן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל	מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'ה ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
ע"ה שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל	ע"ה שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל	שמעון בן שמחה ז"ל	יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעמה ע"ה	יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'ה בת נעמה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל